

[Holger Eriksen.]

før vi begynder at ændre på ny. I modsat fald forudsætter man, at folketinget skulle indtage et helt andet standpunkt nu, end da ændringerne gennemførtes i 1961. Jeg lægger ikke skjul på, at det var med ikke ringe betænkelighed, min gruppe gik med til at lempe disse spærregler så stærkt, som det skete dengang, og nu vil vi i hvert fald se, hvordan de virker, før vi går ind på at ændre mere; men derfor kan vi naturligvis godt drøfte problemet i det valglovudvalg, der er nedsat, og som fortsat vil arbejde.

Hvad angår den anden halvdel af lovforslaget, vil jeg gerne fastslå, at jeg i princippet er enig med ordføreren for forslagsstillerne; det ville være rart, hvis der fandtes en sådan kontrol. Der er et gammelt dansk ordsprog, der siger noget i retning af, at dens brød man æder, dens vise man kvæder. For så vidt ville det være rart, om man vidste, hvor partiernes pengemidler stammer fra. Jeg vil gå videre og sige, at navnlig ville det naturligvis have interesse, hvis det drejede sig om penge fra udlandet, men på det område går jeg ud fra, at den ærede ordfører for forslagsstillerne har mere erfaring end jeg. (*Ordføreren for forslagsstillerne* [Aksel Larsen]: Absolut ikke!). Ikke det? Nå, ja, ja, jeg håbede, det var sådan. Jeg erindrer i hvert fald forskellige beretninger om, hvorledes man har delt penge, der er kommet fra udlandet og har taget kobben o. s. v. i anvendelse ved fordelingen, men det er ganske vist mange år siden, og det kan være, det ærede medlem har mistet erindringen om den slags episoder.

Også hvad det indenlandske angår, kunne det have interesse at vide, hvor midlerne kommer fra, og jeg er naturligvis fuldt ud klar over lovgivningen i England på dette område. Jeg ved også, at der er blevet rejst tiltale mod enkelte kandidater for overtrædelse af reglerne; derimod har jeg ikke nogen erindring om, at det nogen sinde har ført til idømmelse af straf. Men det er i og for sig ikke det værste. Det værste er, at man i al almindelighed i England indrømmer, at man omgår bestemmelserne, akkurat som man har lyst til, og det er praktisk talt umuligt at føre konkrete beviser for, at der er anvendt penge ulovligt.

For øvrigt tror jeg også, man skal være

lidt varsom med at henvise alt for meget til engelske forhold, navnlig når man har fremsat første halvdel af forslaget. Jeg minder om, at der i de engelske love også findes en bestemmelse om, at hvis en kandidat lader sig opstille og han ikke opnår $\frac{1}{8}$ af de afgivne stemmer, skal han miste det depositum på 250 pund sterling, som han må stille for overhovedet at kunne anmelde sin kandidatur. Det ville ikke være så rart; det ville være en meget effektiv spærregel, hvis man indførte det samme her i landet. Dermed være ingenlunde sagt, at jeg går ind for den, for det gør jeg naturligvis ikke.

Så kommer det næste, som det ærede medlem hr. Aksel Larsen også selv var klar over, at selv efter den ordning, der her er foreslået, ville det være problematisk, hvilken garanti man har for at få oplysningerne frem. Jeg tager et tænkt eksempel. En regering stiller forud for en valgkamp et forslag, hvorefter man vil bremse grundspekulationen. Det vil være en meget let sag at samle en kreds af grundspekulanter, som er parat til at ofre millionbeløb for at bekæmpe et sådant forslag. Og hvordan gør de det? Ja, naturligvis i en vis kontakt med den opposition, der findes imod dette forslag, men ingenlunde således, at de overdrager pengene til disse partier. Nej, man laver en storstilet annoncekampagne og en hel del andet i den retning, der falder fuldstændig uden for reglen, og så er vi kommet dertil, at vi har gennemført noget, der tilsyneladende ser ud, som om det giver kontrol, uden at det i realiteten gør det; og så tror jeg ikke, der er vundet ret meget ved det. Men jeg er naturligvis parat til i det siddende udvalg at overveje alle de problemer, der findes i forbindelse med dette forslag.

Harald Nielsen: Det foreliggende lovforslag giver mig ikke anledning til mange bemærkninger. Jeg kan sige som det ærede medlem hr. Holger Eriksen, at vi mangfoldige gange her i tinget har drøftet den såkaldte spærregel, samt hvad der taler for og imod, og det fører ikke til noget at genoptage den diskussion.

Man kender partiet venstres stilling. Vi ville gerne helt af med disse tillægsmandater, for det er dem, spærreglen gælder for. De 135 kredsmandater, vi har, kæmper alle